

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

16 NOVEMBRE 1949.

PROPOSITION DE LOI

péréquant les montants des ventes maxima non passibles de la taxe de transmission ordinaire, de la taxe de luxe, de la taxe de facture et de la taxe sur les contrats d'entreprise.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

La diminution du pouvoir d'achat de notre monnaie depuis le déclenchement de la deuxième guerre mondiale a rendu caducs certains articles de loi se rapportant aux taxes assimilées au timbre.

Tant que les dispositions légales ne visent que des impositions exprimées en pourcentages, la péréquation s'opère avec un exact automatisme. Mais, dès l'instant où le texte s'appuie sur des chiffres absolus, le divorce monétaire apparaît.

C'est notamment le cas des ventes maxima qui sont exonérées des taxes de transmission ordinaire, de luxe et de facture. Un cas identique se présente pour les contrats d'entreprise, dont le montant ne dépasse pas un certain import.

Aux termes des dispositions actuelles, les ventes entre commerçants sont taxées de la manière suivante :

1° la taxe de transmission unique ou forfaitaire est applicable à toute vente quel qu'en soit le montant;

2° la taxe de transmission ordinaire n'est pas applicable aux ventes égales ou inférieures à 30 francs, à moins que le vendeur n'ait dressé une facture (1er alinéa, art. 27 du Code des taxes assimilées au timbre);

3° la taxe de luxe n'est pas applicable aux ventes égales ou inférieures à 30 francs, à moins que le vendeur n'ait dressé une facture (1er alinéa, art. 86 du Code des taxes assimilées au timbre);

4° la taxe de facture (c'est-à-dire celle qui frappe des marchandises de première nécessité — article 22, 2°, du même Code, ou des marchandises revendues et ayant déjà été affectées d'une taxe forfaitaire à la source) n'est pas applicable aux ventes égales ou inférieures à 150 fr.,

16 NOVEMBER 1949.

WETSVOORSTEL

tot aanpassing van de bedragen van de maxima verkopen die niet onderworpen zijn aan de gewone overdrachtstaxe, de weeldetaxe, de factuurtaxe en de taxe op de werkaannemingscontracten.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Sedert het uitbreken van de tweede wereldoorlog hebben, ten gevolge van de vermindering van de koopkracht van onze munt, sommige wetsartikelen die betrekking hebben op de met het zegel gelijkgestelde taxes, elke waarde verloren.

Zolang de wetsbeschikkingen slechts doelen op in percentages uitgedrukte belastingsaanslagen, gebeurt de aanpassing nauwkeurig en automatisch. Maar de monetaire wanverhouding treedt aan het licht zodra de tekst steunt op volstrekte cijfers.

Dit is o. m. het geval voor de maxima verkopen die vrijgesteld zijn van de gewone overdrachtstaxe, de weeldetaxe en de factuurtaxe. Een volkomen gelijkaardig geval bestaat voor de werkaannemingscontracten waarvan het bedrag een bepaalde grens niet overschrijdt.

Volgens de tegenwoordige beschikkingen worden de verkopen tussen handelaars belast als volgt :

1° de enige of forfaitaire overdrachtstaxe is toepasselijk op elke verkoop, welk ook het bedrag daarvan weze;

2° de gewone overdrachtstaxe is niet van toepassing op de verkoop, waarvan de prijs 30 frank of minder bedraagt, tenzij de verkoper een factuur heeft opgemaakt (eerste lid van artikel 27 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes);

3° de weeldetaxe is niet van toepassing op de verkoop waarvan de prijs 30 frank of minder bedraagt, tenzij de verkoper een factuur heeft opgemaakt (lid 1 van artikel 86 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes);

4° de factuurtaxe (d.w.z. die op de levensnoodzakelijke koopwaren — artikel 22, 2°, van hetzelfde Wetboek, of op wederverkochte koopwaren die aan de bron reeds onderworpen werden aan een forfaitaire taxe) is niet van toepassing op de verkoop, waarvan de prijs 150 frank of

à moins que le vendeur n'ait dressé une facture (art. 51, 1er alinéa, et art. 57, 1er alinéa).

De même, en ce qui concerne les contrats d'entreprise, la taxe *ad hoc* n'est pas applicable, lorsque le montant de la facture n'excède pas 150 francs (1er alinéa, art. 65 du Code de taxes assimilées au timbre).

Si la perception de la taxe forfaitaire ou unique doit demeurer inconditionnelle, les maxima respectivement applicables aux autres taxes susvisées doivent être péréquâtés en tenant compte de la diminution du pouvoir d'achat du franc.

Question corollaire.

Quel doit être le coefficient de péréquation ? Depuis un an, les moyennes mensuelles des indices des prix de détail ont varié de 403 (septembre 1948) à 378 (août 1949) et la moyenne des indices mensuels, calculée sur les neuf premiers mois de l'année, se chiffre aux environs de 383.

Pour des raisons de simplicité et de mnémotechnie, on ne peut s'arrêter qu'à un coefficient exprimé par un nombre entier. Il est donc indiqué d'arrondir le chiffre de 3,83 au coefficient 4. C'est celui qui serre la réalité de plus près.

En conséquence, la péréquation monétaire entraînera un remplacement de chiffres dans les premiers alinéas des articles 27, 57, 86 et 65 du Code des taxes assimilées au timbre. Nous nous permettons de proposer le nouveau maximum de 120 francs (30×4) dans les articles 27 et 86, et celui de 600 francs (150×4) dans les articles 57 et 65.

minder bedraagt, tenzij de verkoper een factuur heeft opgemaakt (art. 51, eerste lid, en artikel 57, eerste lid).

Evenzo, wat de werkaannemingscontracten betreft, is de taxe *ad hoc* niet van toepassing wanneer het bedrag van de factuur 150 frank niet te boven gaat (art. 65, 1ste lid, van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes).

Indien de heffing van de forfaitaire of enige taxe onvoorwaardelijk moet blijven, moeten de respectieve maxima die van toepassing zijn op de andere bovenvermelde taxes, worden aangepast rekening houdend met de vermindering van de koopkracht van de frank.

Bijkomende kwestie.

Welke moet de aanpassingscoëfficiënt zijn? Sedert een jaar schommelen de gemiddelde maandelijkse indexcijfers van de kleinhandelsprijzen tussen 403 (September 1948) en 378 (Augustus 1949) en het gemiddelde van de maandelijkse indexcijfers, berekend over de eerste negen maanden van het jaar, bedraagt ongeveer 383.

Om eenvoudigheds- en mnemotechnische redenen moeten wij ons houden aan een coëfficiënt die door een geheel getal wordt uitgedrukt. De beste oplossing is dus het cijfer 383 af te ronden tot coëfficiënt 4. Die coëfficiënt benadert inderdaad het dichtst de werkelijkheid.

De monetaire aanpassing zal dus een vervanging van cijfers ten gevolge hebben in de eerste leden van de artikelen 27, 57, 86 en 65 van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes. Wij zijn zo vrij als nieuwe maxima voor te stellen, 120 frank (30×4) in de artikelen 27 en 86, en 600 frank (150×4) in de artikelen 57 en 65.

Paul S. M. SERVAIS.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

L'alinéa premier de l'article 27 du Titre I (taxe de transmission) du Code des taxes assimilées au timbre est modifié de la manière suivante :

« La délivrance d'une facture est obligatoire pour toute vente dont le prix est supérieur à 120 francs, si le vendeur est un commerçant établi en Belgique, à moins que l'opération n'ait une cause étrangère à son commerce ou à sa profession. »

ART. 2.

L'alinéa premier de l'article 57 de la Section I (taxe de facture sur les transmissions) du Titre II (taxe de facture sur les transmissions et les contrats d'entreprises) du Code des taxes assimilées au timbre est modifié de la manière suivante :

« Lorsque le prix en principal et accessoires excède 600 francs, la délivrance d'une facture est obligatoire, au moment de la livraison, par le vendeur à son acheteur, lorsque l'un des intéressés est un commerçant établi en Belgique, à moins que l'opération n'ait une cause étrangère à son commerce. »

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

Lid 1 van artikel 27 van Titel I (Overdrachtstaxe) van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, wordt gewijzigd als volgt :

« Het verstrekken ener factuur is verplicht voor elke verkoop waarvan de prijs 120 frank te boven gaat, indien de verkoper een in België gevestigd handelaar is, tenzij de verrichting een oorzaak heeft welke aan zijn handel of aan zijn beroep vreemd is ».

ART. 2.

Lid 1 van artikel 57 van Sectie I (Factuurtaxe op overdrachten) van Titel II (Factuurtaxe op de overdrachten en op de werkaannemingscontracten) van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, wordt gewijzigd als volgt :

« Het uitreiken ener factuur is verplicht op het ogenblik der levering, wanneer de prijs in hoofdsom en bijkosten 600 frank overschrijdt, door de verkoper aan zijn aankoper of aan zijn commissionnair, wanneer een der belanghebbenden een in België gevestigd handelaar is, tenzij de verrichting een aan zijn handel vreemde oorzaak heeft. »

ART. 3.

L'alinéa premier de l'article 86 du Titre IV (taxe de luxe) du Code des taxes assimilées au timbre est modifié de la manière suivante :

« La taxe de luxe n'est pas applicable lorsque le prix global des objets de luxe compris dans une seule vente ne dépasse pas 120 francs. »

ART. 4.

L'alinéa premier de l'article 65 de la Section II (taxe sur les contrats d'entreprises) du Titre II (taxe de facture sur les transmissions et sur les contrats d'entreprises) du Code des taxes assimilées au timbre est modifié de la manière suivante :

« Lorsque le prix en principal et accessoires excède 600 francs, la délivrance d'une facture est obligatoire, au moment de la livraison, par l'entrepreneur au maître de l'ouvrage, lorsque le premier exerce en Belgique la profession d'entreprendre des ouvrages. »

ART. 5.

Les présentes modifications entrent en vigueur le 1er du mois suivant la date de la publication au *Moniteur*.

ART. 3.

Lid 1 van artikel 86 van Titel IV (weeldetaxe) van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, wordt gewijzigd als volgt :

« De weeldetaxe is niet verschuldigd wanneer de globale prijs der weeldevoorwerpen begrepen in een enkele verkoop 120 frank niet overschrijdt ».

ART. 4.

Lid 1 van artikel 65 van Sectie II (taxe op de werkaannemingscontracten) van Titel II (factuurtaxe op de overdrachten en op de werkaannemingscontracten) van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taxes, wordt gewijzigd als volgt :

« Het uitreiken ener factuur is verplicht op het ogenblik der levering, wanneer de prijs in hoofdsom en bijkosten 600 frank overschrijdt, door de aannemer aan de meester van het werk, wanneer eerstgenoemde in België het beroep van aannemer van werken uitoefent. »

ART. 5.

Deze wijzigingen treden in werking de eerste van de maand die volgt op de bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

Paul S. M. SERVAIS,
A. PARISIS,
P. KOFFERSCHLAGER,
J. DISCRY.
